

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/73/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219010228
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3219010228.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému K. J., nar. XX.XX.XXXX v D. nad D., trvale bytom V. W., prechodne bytom W. XXX, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 23. septembra 2021 odvolania obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 13. mája 2021, sp. zn. 1T/55/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného K. J. z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 13. mája 2021, sp. zn. 1T/55/2019 bol obžalovaný K. J. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 16.02.2019 v čase okolo 05.00 hod. v D. nad D., na ul. N. XXX/XX, v budove výrobného závodu spoločnosti Valsabbia Slovakia, s. r. o., v miestnosti šatní pre zamestnancov na prvom poschodí po predchádzajúcej vzájomnej fyzickej bitke a verbálnej hádke fyzicky napadol poškodeného K. N. takým spôsobom, že po ňom hodil stoličku s hnedým operadlom potiahnutú kožou s kovovými nožičkami, ktorá kovová nožička sa poškodenému K. N. zapichla v pravej časti krku, čím mu takýmto konaním spôsobil bodnú ranu krku vpravo a poškodený utrpel poranenie dôležitého orgánu - priedušnice s obmedzením na obvyklom spôsobe života v trvaní 25 dní.

Za tento trestný čin bol obžalovanému podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno k) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil okresný súd obžalovanému K. J. povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., IČO 35937874, so sídlom Partizánska 2315, Trenčín, škodu vo výške 2880,05 € (dvetisícosemstoosemdesiat eur a päť centov). Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil okresný súd obžalovanému K. J. povinnosť nahradiť poškodenej Sociálnej poisťovni, pobočka Topoľčany, IČO 30 807 484, Nám. M. R. Štefánika č. 2269/18, škodu vo výške 1084,70 € (tisícosemdesiatštyri eur a sedemdesiat centov).

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho včas podanými odvolaniami napadli obžalovaný K. J. a prokurátor v neprospech obžalovaného. Prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou (ďalej len prokurátor) podal odvolanie v neprospech obžalovaného proti výroku o treste, nakoľko podľa jeho názoru okresný súd nesprávne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák., čím malo dôjsť k aplikácii § 38 ods. 2 Tr. zák. namiesto aplikácie §

38 ods. 4 Tr. zákona a súd mal obžalovanému ukladať trest v rozpätí trestnej sadzby začínajúcej na dolnej hranici zvýšenej o jednu tretinu. Okresný súd prítomnosť poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák. vzhľadom na časť konania obžalovaného, ktorý keď po spáchaní skutku videl, aké zranenie poškodenému spôsobil, požiadal poškodeného, aby mu odblokoval svoj telefón, z ktorého následne obžalovaný privolal zdravotnú službu poškodenému. Prokurátor na jednej strane konštatuje, že obžalovaný sa svojím konaním po skutku skutočne do istej miery pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu tak, ako to predpokladá § 36 písm. k) Tr. zák., na druhej strane však má prokurátor za to, že túto skutkovú okolnosť je potrebné vyložiť aj v kontexte § 177 ods. 1 Tr. zák., nakoľko ak by v danej chvíli obžalovaný neposkytol poškodenému pomoc, ktorý nesporne javil príznaky ťažkej ujmy na zdraví, obžalovaný by takýmto konaním, resp. nekonaním naplnil skutkovú podstatu trestného činu neposkytnutia pomoci podľa § 177 Tr. zák. a nebol by postihnutý len za zločin ublíženia na zdraví, ale i za prečin neposkytnutia pomoci a v takomto prípade by do úvahy prichádzalo uloženie úhrnného trestu odňatia slobody s aplikáciou asperačnej zásady v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. Prokurátor má za to, že okresný súd prihliadol na konanie, na ktoré bol obžalovaný v tej chvíli povinný, ako na poľahčujúcu okolnosť a duplicitne zohľadnil poskytnutie pomoci obžalovaným poškodenému po skutku ako poľahčujúcu okolnosť. Na základe uvedeného prokurátor považuje uložený trest za nezákonný a navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží s použitím § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku okresného súdu zahlásil na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, ktorý ho následne písomne odôvodnil. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že v rámci celého prípravného konania a taktiež na hlavnom pojednávaní popieral spáchanie skutku takým spôsobom, akým sa mu kladie za vinu. Obžalovaný uviedol, že je síce pravda, že sa s poškodeným počas výkonu nočnej smeny na pracovisku dostal do roztržky, ale poprel, že by mu mal spôsobiť poranenia v takom rozsahu a spôsobom ako mu je kladené za vinu. K incidentu sa vyjadril tak, že potom ako počul skríknutie, pribehol k poškodenému do šatne. Ten sedel na stoličke vedľa skrinky a z krku mu tiekla krv. Obžalovaný je usvedčovaný zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu len výpoveďou poškodeného, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že počas incidentu nebola na mieste činu prítomná žiadna iná osoba, ktorá by mohla potvrdiť verziu poškodeného. Zo záverov znaleckého posudku kriminalistického a expertízneho ústavu PZ nevyplývajú také okolnosti, ktoré by zo zaistených stôp identifikovali aj DNA profil obžalovaného a teda je sporné, či obžalovaný prišiel do kontaktu so zaistenou stoličkou. Z vykonaných dôkazov podľa názoru obhajoby nie je jednoznačným spôsobom preukázané, že sa skutku mal dopustiť práve obžalovaný. Nestotožňuje sa ani s právnou kvalifikáciou tohto skutku ako zločinu ublíženia na zdraví. Skutok mal byť kvalifikovaný iba ako prečin ublíženia na zdraví. Okresný súd síce správne zohľadnil obžalovanému poľahčujúcu okolnosť, avšak uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky je vzhľadom na všetky okolnosti skutku neprimerane prísny a neadekvátny. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadal, aby ho krajský súd rozsudkom oslobodil spod obžaloby a aby poškodených s ich nárokmi odkázal na občianske súdne konanie. Alternatívne navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine, vo výroku o uloženom treste a vo výroku o náhrade škody a rozhodol vo veci sám tak, že ho uzná vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví s uložením trestu odňatia slobody v dolnej polovici zákonného rozpätia trestnej sadzby, ktorého výkon podmienienečne odloží na skúšobnú dobu v hornej polovici jej zákonného rozpätia a zároveň, aby poškodených s ich uplatnenými nárokmi odkázal na občianske súdne konanie. Ako poslednú alternatívu navrhol v prípade, že sa krajský súd stotožní s právnou kvalifikáciou skutku ako zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., aby mu uložil trest odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. pod dolnú hranicu trestnej sadzby a to vo výmere 3 roky, ktorého výkon podmienienečne odloží na skúšobnú dobu v hornej polovici jej zákonného rozpätia za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a zároveň za súčasného uloženia povinností podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zák. a to podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a zároveň, aby poškodených s ich uplatnenými nárokmi odkázal na občianske súdne konanie.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Vo svojom vyjadrení uviedol, že s postupom súdu ohľadom aplikácie § 36 písm. k) Tr. zák., sa v plnom rozsahu stotožňuje. Nestotožňuje sa však s názorom prokurátora, ktorý ho považuje za nesprávny, pričom uvádza, že pre použitie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák. je základným predpokladom

buď náhrada škody alebo odstránenie škodlivých následkov trestného činu. Pri odstránení škodlivých následkov trestného činu zákon nevyžaduje, aby páchatel tieto následky odstránil úplne a aby to urobil osobne, ale stačí, aby tomu svojim aktívnym konaním prispel. Obhajca poukázal na to, že v danom prípade je jednoznačne preukázané, že obžalovaný po skutku urýchlene privolal rýchlu zdravotnú pomoc, sám poskytol poškodenému pomoc za účelom zmiernenia krvácania rany poškodeného a zotrval na mieste až do príchodu RZP a teda z tohto jeho správania je možné konštatovať, že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu, čo zakladá dôvod priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák. a to bez ohľadu na to, či by svojim nekonaním po skutku a teda nesplnením si zákonnej povinnosti poskytnúť poškodenému pomoc, založil svoju zodpovednosť za spáchanie prečinu neposkytnutia pomoci. Okolnosť splnenia si zákonnej povinnosti poskytnutia pomoci sama o sebe nemôže vylučovať aplikáciu a priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák., nakoľko takýto postup nemá oporu v zákone a zo žiadneho ustanovenia Tr. zákona takáto limitácia uplatňovania citovanej poľahčujúcej okolnosti, akú prokurátor vo svojom odvolaní prezentuje, nevyplýva. Z uvedených dôvodov považuje odvolanie prokurátora za neopodstatnené a nedôvodné a preto navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor, ktorý v súvislosti s namietaním obhajoby, že jediným usvedčujúcim dôkazom je výpoveď poškodeného, uviedol, že dôkazmi sú i výpovede nepriamych svedkov, zápisnica z obhliadky miesta činu, fotodokumentácia, znalecké posudky a ostatné listinné dôkazy založené v súdnom spise, ktoré spolu s výpoveďou poškodeného tvoria ucelenú a logickú reťaz skutkového deja a jednoznačne vylučujú verziu deja uvádzanú obžalovaným, ktorú na základe vykonaného dokazovania okresný súd správne vyhodnotil ako nevierohodnú. Prokurátor - pokiaľ ide o namietanú právnu kvalifikáciu skutku ako zločinu - poukazuje na znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, z ktorého nesporne vyplýva, že v danom prípade došlo k poraneniu životne dôležitého orgánu - priedušnice a teda k ťažkej ujme na zdraví. V súvislosti s aplikáciou ust. § 36 písm. k) Tr. zák. prokurátor konštatuje, že okresný súd prítomnosť poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák. vzhliadol v časti konania obžalovaného, ktorý keď po spáchaní skutku videl, aké zranenie poškodenému spôsobil, požiadal poškodeného, aby mu odblokoval svoj telefón, z ktorého následne obžalovaný privolal zdravotnú službu poškodenému. Prokurátor na jednej strane konštatuje, že obžalovaný sa svojim konaním po skutku skutočne do istej miery pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu tak, ako to predpokladá § 36 písm. k) Tr. zák., na druhej strane však má prokurátor za to, že túto skutkovú okolnosť je potrebné vyložiť aj v kontexte § 177 ods. 1 Tr. zák., nakoľko ak by v danej chvíli obžalovaný neposkytol poškodenému pomoc, ktorý nesporne javil príznaky ťažkej ujmy na zdraví, obžalovaný by takýmto konaním, resp. nekonaním naplnil skutkovú podstatu trestného činu neposkytnutia pomoci podľa § 177 Tr. zák. a nebol by postihnutý len za zločin ublíženia na zdraví, ale i za prečin neposkytnutia pomoci a v takomto prípade by do úvahy prichádzalo uloženie úhrnného trestu odňatia slobody s aplikáciou asperačnej zásady v zmysle ust. § 42 ods. 1 Tr. zák.. Prokurátor má za to, že okresný súd prihliadol na konanie, na ktoré bol obžalovaný v tej chvíli povinný, ako na poľahčujúcu okolnosť a duplicitne zohľadnil poskytnutie pomoci obžalovaným poškodenému po skutku ako poľahčujúcu okolnosť. V súvislosti s mimoriadnym znižovaním trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby prokurátor uviedol, že v prípade obžalovaného nie sú splnené ani len elementárne podmienky, nakoľko tento bol 6-krát súdne trestaný, hoci je časť jeho odsúdení už zahladená. Navyše sa voči nemu vedú ďalšie dve trestné konania za inú trestnú činnosť, pričom má za to, že z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne mimoriadne okolnosti, na ktoré by bolo potrebné vo zvýšenej miere prihliadať a to či sa už jedná o otázku zdravotného stavu obžalovaného, či jeho blízkych osôb, obžalovaný taktiež nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť a teda ukladaný trest v jeho prípade nebude a ani nemôže mať mimoriadne nepriaznivý dopad na iné osoby, ktoré by na neho boli odkávané výchovou alebo výživou. Prokurátor na základe uvedených skutočností navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní prokurátora a obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 26.07.2021, na verejnom zasadnutí dňa 23.09.2021 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom a obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu s poukazom na písomné dôvody odvolania prokurátora okresnej prokuratúry navrhla, aby krajský súd rozhodol spôsobom uvedeným v závere písomne odôvodneného odvolania prokurátora a zároveň tiež navrhla, aby krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na prečítané odôvodnenie odvolania obžalovaného s vyjadrením, že sa s tam uvedenými argumentami plne stotožňuje a navrhol rozhodnúť jedným zo spôsobov uvedených v písomnom odôvodnení ich odvolania s tým, že odvolanie prokurátora navrhuje ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu žiadal, aby krajský súd rozhodol spravodlivo a teda aby bol spod obžaloby oslobodený, lebo on aj keď sa s poškodeným pobili, neublížil mu tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku. Uviedol, že je slušný človek, riadne pracuje, poškodenému pomohol a neublížil a keby mu ublížil, tak sa sám prihlási na políciu. Odvolanie prokurátora navrhlo zamietnuť.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania obžalovaného a prokurátora vyplýva, že odvolania neobsahujú žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal na hlavných pojednávaniach kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i správnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel predovšetkým o výsluch poškodeného K. N., tiež o výsluchy svedkov O. I., K. C., K. F. a C. N., o výsledky znaleckých posudkov znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, ako aj o ostatné relevantné listinné dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o uznaní obžalovaného K. J. v skutku za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví § 155 ods. 1 Tr. zák.. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom, ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na výpoveď poškodeného, z ktorej jednoznačne vyplýva, že v priestoroch šatne, kde došlo k spáchaniu skutku, ktorého spáchanie sa kladie obžalovanému za vinu, sa nenachádzala iná osoba okrem poškodeného a obžalovaného a poškodený za osobu, ktorá mu spôsobila zranenie označil obžalovaného, ďalej na výpoveď svedka O. I., referenta ÚOZ OO PZ Trenčín, ktorý bol prítomný pri výsluchu poškodeného v prípravnom konaní v nemocničnom zariadení, z ktorej vyplýva, že skutok sa stal tak, že obžalovaný vzal železnú stoličku a hodil ju smerom k poškodenému, pričom sa noha stoličky zapichla poškodenému do oblasti pravej časti krku. Rovnako vypovedal svedok i na hlavnom pojednávaní. Popis priebehu skutku uvedený poškodeným je umocnený výpoveďami svedkov C. a F., ktorí sú kolegami poškodeného a obžalovaného a ktorí potvrdili, že v rozhodnom čase počas pracovnej smeny došlo medzi obžalovaným a poškodeným v priestoroch šatne k bitke. Svedok F. už v prípravnom konaní vypovedal, že v čase pred incidentom sa obžalovaný, nachádzajúci sa už v šatni, na adresu poškodeného vyjadril slovami, že „si ho počká.“ Dôkazom vylučujúcim vznik poranenia poškodeného spôsobeného jeho vlastným zavinením, tak ako to uviedol na svoju obhajobu obžalovaný, je znalecký posudok znalca MUDr. S. W., PhD, MBA č. 39/2019 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, z ktorého záverov vyplýva, že zranenia poškodeného boli spôsobené priamym mechanizmom, teda pôsobením vonkajšieho aktívneho násillia, pričom k vzniku zranení mohlo dôjsť spôsobom uvedeným poškodeným. Taktiež zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2019/1794 vyplýva, že na stoličke označenej poškodeným ako predmet, ktorým mu bolo spôsobené zranenie, boli zistené stopy minimálne troch osôb, pričom biologické stopy z kovovej nožičky a operadla stoličky vykazovali znaky zmiešaného DNA profilu s

majoritným DNA profilom poškodeného. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania presvedčili bez akýchkoľvek pochybností o preukázaní spáchania skutku obžalovaným a dal odpovede aj na to, prečo nemohol dospieť ku skutkovým záverom, vyvodenia ktorých sa domáhal obžalovaný aj v dôvodoch jeho odvolania.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné.

K otázke hodnotenia dôkazov treba dodať, že podľa ustálenej súdnej praxe výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom a pritom celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, že ho spáchal obžalovaný a pritom ako trestne zodpovedný subjekt z hľadiska jeho pričetnosti.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného ako zločinu ublíženia na zdraví § 155 ods. 1 Tr.zák., na skutkovom základe napadnutého rozsudku, pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. V podrobnostiach preto len poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil. Krajský súd konštatuje, že vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný poranil poškodenému životne dôležitý orgán, bola táto ujma na zdraví vyhodnotená ako ťažká ujma na zdraví, v dôsledku čoho bol spáchaný skutok správne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora ohľadom priznania poľahčujúcej okolnosti obžalovanému podľa § 36 písm. k) Tr. zák., podľa názoru krajského súdu páchatel úmyselného trestného činu ublíženia na zdraví s následkom ťažkej ujmy, nemôže byť popri tom uznaný vinným z trestného činu neposkytnutia pomoci podľa § 177 ods. 1 Tr. zák. preto, že po úmyselnom spôsobení ťažkej ujmy na zdraví, neposkytol poškodenému potrebnú pomoc, aby tento ťažší následok odvrátil. Súbeh uvedených trestných činov je za týchto okolností vylúčený. Z uvedeného „a contrario“ vyplýva, že obžalovaný v prípade neposkytnutia pomoci poškodenému by sa nedopustil prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 177 Tr. zákona a teda priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zákona je v danom prípade prípustné. S poukazom na uvedené krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval správne, keď priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák..

Pokiaľ ide o návrh obžalovaného, aby krajský súd u neho zväžil aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu a uložil mu podmienený trest odňatia slobody, krajský súd uvádza, že v prípade obžalovaného nie sú splnené podmienky pre aplikáciu § 39 ods.1 Tr. zák., pretože z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne mimoriadne okolnosti, na ktoré by bolo potrebné a možné v jeho prípade vo zväšenej miere prihliadať.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o určení druhu trestu a jeho výmery. Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Krajský súd konštatuje, že okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.. Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu správne zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k/ Tr. zák. a to, že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu a jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Odvolací súd žiadne iné poľahčujúce a príťažujúce okolnosti v predmetnej trestnej veci nezistil. Vzhľadom na uvedené okresný súd správne ukladal obžalovanému trest v rámci základného zákonom stanoveného rozpätia trestnej sadzby za ním spáchaný trestný čin.

Krajský súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 4 roky, podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 155 ods. 1 Tr. zák. (na štyri roky až desať rokov) nepodmienečne, t.j. uloženej na dolnej hranici príslušnej trestnej sadzby, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistenú poľahčujúcu a príťažujúcu okolnosť, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Okresný súd postupoval správne i v prípade zaradenia obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák..

Krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval správne a v súlade s ust. § 287 ods. 1 Tr. por. i pri priznaní nároku na náhradu škody poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pobočka Trenčín a Sociálnej poisťovni, pobočka Topoľčany.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o vine, o treste odňatia slobody a o náhrade škody.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci, zákonne a vecne správne, preto odvolania obžalovaného K. J. a prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.